

14. ԹՄԲԿԱՀԱՐԸ

Կըլի, չի ըլի մե մարթ, մե կնիկ: Էտ մարթը դհուչի կըլեր:

Մե տըր դար կնիկ էն մարթուն կասի.—Ե՛լ, քե՛լի, կո խառնիսի գուռնա կա, դհու չըկա, ե՛լ, տու էլ քո դհուտ տար թըփի՛, փո՛ղ առ:

Էտ էլ կըլի, դհու կըվերցի, կէթա, էնքան կէթա, կիշկա՝ մարթ չըկա: Մութ կընի, կըխասնի մե մարաքի, կէթա դաղ, որ քնի, կը-նստի կըտսնի մե կնիկ, մե մարթ վսկի, արծաթ կըպերեն, էնտեղ կըտնեն, որ առատունը վերցեն տանեն: Էտ մառն էլ ուր դհու կը-թիփի, տանք էլ ախու կըփախնեն: Էտ առատունը կըլի, կըվերցի էտ փողեր, կըլի կէթա: Կէթա, կըխասնի մե հէրի մեջ, կըտսնի մե առչ: Էտ մառն էտ առչեն ի վախենալըի, էտ առչն էլ էտ մարթեն ի վա-խենալըի. Էտ էլի, ուր դհու կըթփի, կըթփի, էտ առչ կըլի, կըխաղա: Մե մարթ քուչայեն կընսնի, իշկա՝ Էտ հէրեն մե դհոլի ծեն ի իկալի, Էտ էլ կըմնի էտ հէրի մեջ, որ իշկա, էտ առչ կըլի, կըփախնի:

Էտ մարթ կէթա աղային կասի.—Ես մե առչ պոնիր եմ էր, ընձի խմա խաղցուցես եմ էր, էտ մառն էկավ, փախցուց:

Էտ աղան էլ կըպոնի, էտ առչ փախցուցողի մնեն տաս պեռ փառչա կառնի, կըտա էտ առչի տիրոչ, էտ էլ կըլի, ուրախ-ուրախ կէթա տուն, ստեփ էտ, ուր կնիկ հա՛ կուտեն, հա՛ կուտեն: